

A les sis setmanes
de l'estat d'excepció

BALANÇ DECEPCIONADOR PELS " ULTRES "

Si els objectius que es proposaven els « ultres » el 24 de gener haguessin estat assolits, Espanya seria hores d'ara un país aterrat sota el pes de l'amenaça i la presó. Aquest era el propòsit dels « ultres ». No obstant, a les sis setmanes d'haver-se declarat l'Estat d'Excepció el balanç és, ben visiblement, decepcionador per als nostàlgics de la política de la garrotada i aguantat.

El que està passant des del 24 de gener és d'allò més eloqüent: Immediatament després de declarar la mesura « ultra », els treballadors de Biscaia, Guipúscoa, Astúries, Catalunya..., replicaven amb vagues i accions massives, senyalant amb el seu exemple a tot el poble com calia fer front a la nova situació. Les pàgines d'aquest periòdic recullen exemples — no tots — de la vigorosa resposta de la classe obrera catalana a l'Estat d'Excepció. En aquestes darreres setmanes, uns 50.000 treballadors de la nostra ciutat han dut a terme vagues i accions en defensa de llurs reivindicacions. I al moment d'escriure aquestes ratlles, es prossegueix forcejant en nombroses i importants fàbriques de Barcelona i el seu cinturó industrial.

El fet que aquest auge de les lluites obreres es produeixi justament després del 24 de gener demostra la càrrega política d'aquestes. Prova d'això n'és que en moltes empreses s'entrellacen les accions per les reivindicacions pròpies amb la defensa i la solidaritat amb els companys perseguits o empresonats.

La lluita dels treballadors és l'arma més potent que tenim per a deturar la repressió i defensar eficaçment tots els presos i repressaliats. Per això cal continuar esforçant-se per elevar i coordinar a nous nivells les accions en curs, fent de cada empresa un bastió de lluita pels drets obrers i contra les mesures repressives.

Desenes de milers de fulles circulen per fàbriques, oficines, facultats i barris obrers. La Joventut Comunista i les C.O.J., la valent i decidida joventut, emulant en iniciativa, continua manifestant-se al bell mig del carrer, desplegant les seves pancartes, cantant les estrofes de la popular cançó de lluita « No! No serem moguts! »

Es important i esperançador que, alhora que la classe obrera i recolzant-la amb la seva acció, els sectors més amplis de la societat espanyola es pronuncin contra la mesura « ultra ». Capítol molt impor-

RADIO ESPANYA INDEPENDENT
Estació Pirenenca

De 7 h 00 a 7 h 55; 17, 19, 21 i 25 m.
De 14 h 00 a 15 h 00; 17, 19, 21, 25 m.
De 17 h 00 a 19 h 30; 17, 19, 21 i 25 m.
De 19 h 30 a 0 h 15; 25, 30, 32 i 40 m.

Dilluns i dijous, tarda i vespre,
emissions en català.

**PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!**

treball

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Num. 306 Barcelona Març 1969 2 Pts

tant d'aquesta repulsa nacional als mètodes terroristes, el constitueix la presa de postura i l'activitat dels sacerdots i catòlics progressistes de tota Espanya. El que ha esdevingut a la Conferència Episcopal, els avanços de les tendències progressistes àdhuc entre els bisbes, és un fet que ha de veure's com expressió d'un fenomen que no es dona exclusivament en el si de l'Església. Personalitats com el senyor Ruiz Jimenez, Areilza, Peman i d'altres, d'una o altra manera, expressen llurs inquietuts, quan no llur protesta, davant de la situació creada.

Els documents fets públics darrerament i les accions que duen a terme els sacerdots progressistes catalans contra les mesures repressives, com l'encontre davant del bisbat i d'altres que ressenyem en aquest periòdic, donen una idea de l'amplitud que adquireixen les corrents progressistes en el si de l'Església de Catalunya i de la pressió que aquestes estan exercint prop de les Jerarquies eclesiàstiques integristes.

Desenes d'estudiants han estat empresonats i no obstant, des de que fou tornada a obrir la Universitat de Barcelona, no s'ha vist ni un sol dia de normalitat. Membres de la Brigada Político-Social i 50 « grisos » guarden « l'ordre » de cada Facultat, però ni així conseguixen ofegar la protesta. La impressió general és que la Universitat no funcionarà normalment mentre subsisteixi l'Estat d'Excepció. I altre tant s'esdevé en els altres districtes universitaris.

De tots és coneguda l'actitud dels Col·legis d'Advocats de Madrid, Barcelona i altres indrets contra les detencions i les deportacions. Els advocats demòcrates es mobilitzen per a defensar els seus col·legues

presos o deportats, tots els antifranquistes víctimes de les urpades policiaques.

Aquesta mateixa corrent de solidaritat es manifesta en els col·legis professionals i altres organismes de masses, en els quals les iniciatives a favor dels intel·lectuals perseguits troben simpatia i adhesió.

La situació política actual confirma plenament les previsions fetes pel nostre Partit, que la dictadura no pot, mal els pesi als « ultres », reimplantar els mètodes repressius dels anys 40-50. L'amenaça de decapitar l'oposició, esgrimida tantes vegades, està vist que no poden dur-la a la pràctica. Es evident que en el dispositiu repressiu hi han peces que fallen, i això és així perquè no tot el món està disposat a secundar els plans dels « ultres ». Hi ha un desnivell claríssim entre els desitjos d'aquests i allò que en realitat són capaços de dur a la pràctica. Si no fos així, ¿com s'explicaria que antifranquistes detinguts i acusats d'activitats « il·legals » siguin posats en llibertat al cap de molt pocs dies; que el T.O.P. hagi sobresseït causes i ordenat la llibertat dels detinguts; que autoritats, a distints nivells, es dessolidaritzin ostensiblement dels plans dels « ultres » i manifestin llur simpatia amb els perseguits? I tot això en ple Estat d'Excepció, l'objectiu del qual era de paralyzar la lluita del poble, de tapar la boca dels espanyols.

Està vist que la repressió i l'amenaça, bé que crea noves dificultats, és incapaç de deturar la lluita de les diferents capes de la població en defensa dels seus drets i aspiracions i, per tant, el desenrotllament de la lluita de masses. Per altra banda, la intensificació de la repressió, en comptes d'isolar la classe obrera, com pretenien el « ultres » a fi de colpejar-la més fàcilment, ha isolat encara més aquests, i empeny vers l'oposició a forces que encara creien en la possibilitat d'una evolució a partir d'aquest règim.

La repulsa als mètodes repressius és molt forta entre totes les capes de la població. D'ací que, en aquests moments, concentrem els nostres esforços en la mobilització de les masses per a denunciar la repressió i intensificar l'ajuda als detinguts. Estem convençuts, i per això treballem amb tenacitat, que aquestes tasques poden ser molt aviat la principal via en la que conflueixin els moviments i organitzacions de masses, els partits i grups polítics de l'oposició, tots els adversaris de la dictadura.

CONCENTRACIO I MANIFESTACIO DAVANT DE LA PRESO DE DONES

Amb paquets de victualles destinats a les empresonades polítiques, un centenar de persones es concentraren el diumenge dia 2 de març davant de la presó de dones, tot i la presència de dos « jeeps » i els « 091 » de la policia allí estacionats. Els paquets foren entregats als familiars que acudien a la visita i, seguidament, al crit de « Visquen les Comissions Obreres » i « Llibertat », una part dels congregats feren el tomb de la plaça en manifestació.

LA REPRESSIO NO SALVARA LA DICTADURA

Comunicat del Comitè Executiu del P. S. U. de Catalunya

Amb data de 18 de febrer, el Govern Civil de Barcelona ha publicat una nota en la que denuncia « ... el descobriment d'una organització del P.S.U. de Catalunya... » i la detenció de vint persones a les quals s'acusa de formar part de més de deu organismes de direcció del nostre Partit.

El Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya denuncia la fallàcia d'aquesta nota que — publicada quan la censura impideix que sigui difosa cap notícia sobre la repressió en tot el país — constitueix un groller ardit per a desorientar l'opinió pública sobre les proporcions i el caràcter de la repressió política a Catalunya.

A partir de la proclamació de l'estat d'excepció han estat detingudes a Catalunya no solament les vint persones que anuncia la nota del Govern Civil, sinó

moltes més que ja foren traslladades a la presó o que són retingudes a les Comissaries o a la « Jefatura Superior de Policia » de Barcelona.

Tampoc no és cert que la repressió afecti solament els comunistes. A la Presó Provincial s'hi troben més de trenta estudiants universitaris i nombrosos professors, tècnics, mestres, obrers i empleats de totes les tendències democràtiques. El mateix dia 24 de gener, la policia va detenir a Mossen García Nieto i a d'altres destacades personalitats catòliques, com l'enginyer Alfonso C. Comín i l'escriptor Josep Maria Pinyol, que encara segueixen empresonats. A la presó de Barcelona s'hi troben també diversos intel·lectuals acusats de pertanyer a Unió Democràtica de Catalunya, entre ells el senyor Coll i Alentorn.

La repressió s'ha estès a Mataró, Sabadell, Terrassa, Tortosa i Reus, i si els detinguts no són encara més nombrosos això és degut a que molts antifranquistes adoptaren precaucions que els van permetre d'escapar a les « razzies » policiaques. Aquestes precaucions han estat i són encara molt útils ja que la policia segueix fent les sortides nocturnes a la cacera d'antifranquistes i recorre a les tortures amb el propòsit d'obtenir dades que li permetin de dur a cap altres detencions.

El Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya saluda l'actitud dels antifranquistes de totes les tendències que enfronten amb valentia l'acció policiaqua i es felicita de la magnífica reacció solidària de totes les capes del poble envers les víctimes de la repressió.

Cridem els comunistes i tots els antifranquistes a organitzar obertament, arreu, la solidaritat material amb els detinguts i llurs famílies, a reclamar amb tota decisió que s'acabin les detencions i les tortures, i a imposar, mitjançant la protesta de masses, l'alliberament de tots els detinguts.

El Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya desmenteix formalment que els detinguts als quals es refereix la nota del Govern Civil del 18 de febrer — gairebé tots ells menors de 25 anys — formin part del Comitè Executiu, del Comitè de Barcelona i altres organismes de direcció del nostre Partit, afirmació que només s'explica com un pretexte per tal de justificar el seu empresonament i el seu processament pels tribunals d'excepció.

L'apariència exclusivament anticomunista que la nota del Govern Civil vol donar a la repressió, i la repressió mateixa, no atemoriran els comunistes ni afebliran el nostre Partit. Ans al contrari, com ja ha ocorregut tantes vegades, serviran per a que cada comunista senti més pregonament, i compleixi amb acrescuda audàcia, les seves responsabilitats dirigents. Serviran, també, per a atreure a les notres rengleres els joves revolucionaris i altres combatents antifranquistes que desitgin ocupar un lloc d'avantguarda en la lluita contra el règim dictatorial, per una societat més justa, per la democràcia i el socialisme.

La intensificació de la repressió no salvarà la dictadura del seu ja proper i definitiu enderrocament.

Barcelona, 21 de febrer del 1969.
El Comitè Executiu del P.S.U.
de Catalunya.

EL COMITE DE BARCELONA DEL P.S.U. DAVANT LA REPRESSIO CONTRA EL PARTIT

« El P.S.U. continua en peu de lluita front a la dictadura, per la democràcia i el socialisme »; Així encapçala el Comitè Local del Barcelona del P.S.U. de Catalunya la seva declaració de 23 de febrer.

« ... No és casual — es diu en ella — que el nostre Partit Socialista Unificat de Catalunya, el Partit dels comunistes catalans, sigui el més perseguit en el moment que els « ultres » fan un desesperat esforç per sobreviure políticament. Però el P.S.U., (...) segueix i seguirà al front del poble català en la lluita que ha de conduir, pel camí de la Vaga General i de la Vaga Nacional, al derrocament del franquisme. »

Nombroses altres organitzacions locals, comarcals i de sector del P.S.U., han elaborat declaracions i crides a la classe obrera i a la població en general. Citem entre elles les dels Comitès Locals de Mataró, Sabadell, Badalona i diversos sectors de Barcelona.

AMB ESTAT D'EXCEPCIO NO SEREM MOGUTS !

Així encapçalen les Joventuts Comunistes de Terrassa llur crida a la joventut local el 31 de gener. « ... Cal — diuen — organitzar des d'ara la protesta contra l'estat d'excepció, per l'apertura de la Universitat... per l'elevació dels sous i salaris..., per la llibertat dels presos polítics, per l'Amnistia general... »

La veu de les Comissions Obreres

« En aquesta hora — subratlla la Comissió Obrera Nacional de Catalunya en la seva crida — és més necessària que mai la celebració de reunions i assemblees en els mateixos llocs de treball, en les quals siguin discutides amplament les reivindicacions (...), la C.O. Nacional de Catalunya crida els treballadors a elaborar llurs demandes i a presentar-les per escrit amb plectes de firmes, i a recolzar-les amb aturs « plantes », boicots, ocupació de fàbriques i sortides al carrer en manifestació... »

A més d'aquest document de l'organisme nacional de les Comissions, altres C.O., locals o de ram d'indústria, han posat en circulació crides a incrementar l'acció reivindicativa, i la solidaritat obrera i fer així fracassar l'onada repressiva « ultra ». Citem les de : C.O. de la Construcció, Vidre i Ceràmica ; C.O. de Terrassa ; C.O.J. d'aquesta mateixa ciutat ; C.O.J. de Barcelona ; C.O. d'Hospitalet, etc.

LA COMISSIO CIVICA DE TERRASSA

La Comissió Cívica de la capital del Vallès occidental assenyala en la seva crida la necessitat d'exigir : « ... ara més que mai, l'amnistia i la liquidació definitiva de totes les conseqüències de la guerra civil, a través i mitjançant un gran moviment col·lectiu i unitari... »

« Per un apropament del poble i de l'Exèrcit !

Abaix l'estat d'excepció i els Perez Viñeta !

(Extractes d'una fulla difosa pel Ctè. Comarcal de Badalona del P.S.U. de Catalunya)

« La camarilla dels « durs »... volen fer creure al poble que ha estat l'Exèrcit qui ha exigut la imposició de l'actual Estat d'Excepció.

« Nosaltres diem que és mentida, que ha estat un grupet de generals ; els Carrero Blanco, Camilo, Iniesta, els García Rebull, el feixista de la nostra regió militar Perez Viñeta, els quals tracten d'implicar tot l'Exèrcit en la defensa de la dictadura que s'ensorra davant l'empenta de la lluita dels obrers, estudiants, camperols i democràtics.

« (...) ... els comunistes creiem que la majoria de l'Exèrcit comprén que no pot ésser un instrument d'opressió... ; no ha d'ésser una força de policia destinada a reprimir aquells qui no pensen igual que el Govern. »

CONTRA L'ESTAT D'EXCEPCIÓ I A DESPIT D'ELL

LES ACCIONS REIVINDICATIVES I SOLIDARIES EN CURS SON JA UNA GRAN BATALLA CONTRA LES MESURES « ULTRES »

Com senyala un dels nostres corresponents :
« ... Un dels elements més positius de la situació segueix essent l'extensió de l'agitació obrera... »

A finals de febrer : « ... Es calcula que es troben en conflicte obert amb els patrons uns cinquanta

mil treballadors de Barcelona i el seu cinturó industrial... »

El resum d'accions que donem seguidament — i la llista és lluny de pretendre ser exhaustiva — mostra que aquesta xifra no solament no és exagerada, sinó més aviat modesta.

LES MILLORES ARRENCADES PELS TREBALLADORS DE « YORKA S.A. »

Els treballadors de « Yorka S.A. » han conseguit un augment d'entre 1.000 i 1.500 pts al mes; les primes són augmentades en un 60 % i les hores extres en un 100 %; l'empresa proporcionarà bates i « monos » de treball... I ara es prepara la discussió del Conveni, l'avant-projecte obrer del qual ha estat firmat per tots els treballadors.

Abans de cedir, l'empresa recorregué a les sancions, al tancament de la fàbrica als « bons oficis » dels verticalistes, cridà la policia... Ha pogut més, però, l'acció enèrgica, decidida i unida dels treballadors, Comissió Obrera en cap.

A LA PIRELLI DE MANRESA : 35 PTS DIARIES D'AUGMENT

Aquesta substantiva millora en els salaris és el resultat d'un bon treball en defensa de les reivindicacions presentades. Les dones han obtingut 30 pts. diaries d'augment; l'ajuda escolar passa de 500 a 1.000 pts. i s'allarga fins els setze anys; en cas d'enfermetat, el salari es cobrarà íntegrament a partir dels 20 dies i finalment, l'horari setmanal és reduït d'una hora.

Els treballadors de la Pirelli-Moltex i la Wamba, de Cornellà, batallen per tal d'obtenir millores encara superiors.

A la factoria Pirelli de Vilanova i la Geltrú, milers d'octavilles han estat escampades per les Comissions Obreres i la Guardia Civil ha efectuat interrogatoris.

A LA SIEMENS

Se'ns senyala que l'acció reivindicativa en curs ha aconseguït ja millores importants, però que la lluita continua entorn a la discussió del Conveni, el qual s'espera que aviat sigui firmat.

READMISSIO DE QUATRE OBRERS ACOMIADATS A LA « ROCA » DE GAVA

A la repressió de l'empresa, que intentà trencar l'acció reivindicativa de la secció d'esfaltats acomiadant quatre dels obrers, d'aquesta replicaren els seus 180 companys paralitzant el treball. Les amenaces recolzant en l'estat d'excepció, d'acudir a la policia, no serviren de res a la direcció de la Roca, la qual hagué de fer marxa enrera i readmetre els quatre sancionats.

A TEXTILS « MARGARITA COSTA »

En defensa d'un treballador repressaliat per l'empresa, els seus companys han iniciat una acció de protesta exigint la seva readmissió i fet circular octavilles en aquest sentit.

TAMBE A « PERFILACES S.A. » L'EMPRESA RETROCEDEIX

També el director de « Perfilaces S.A. » acudí a l'espantall de l'estat d'excepció i a l'amenaça de fer intervenir la Guardia Civil per rompre l'acció reivindicativa contra la supressió d'una prima per sanció col·lectiva. Fou el director qui hagué de fer marxa enrera i pagar la prima...

CINC MINUTS DE SILENCI A LA BANCA

Divuit Bancs de Barcelona han participat a l'acció de protesta lligada amb la tramitació del nou Conveni Col·lectiu, acció que ha consistit en realitzar cinc minuts de silenci a l'hora del treball.

★

Altres empreses en les quals es desenrotllen accions reivindicatives

METALLIQUES CASTELLO S.A. : Boicot a la producció a prima; baix rendiment.

ELIZALDE : Représ el treball, l'acció continua en defensa dels set companys de treball repressaliats i per les reivindicacions econòmiques no satisfetes.

OLIVETTI : Aturs de mitja hora en dues seccions.

ESESA : Dues setmanes de boicot a les hores extres al magatzem de comptadors.

PHIER S.A. : Plantes contra els ritmes excessius del treball i contra l'explotació dels contractes eventuals de tres mesos.

SISTEMAS Y ARCHIVOS : Atur total als tallers contra el sistema de primes.

S.A. CROS : La Comissió del Conveni reclama que s'apliquin els jornals a partir del mínim de 7.000 pts. al mes.

MAQUINISTA TERRESTRE Y MARITIMA : Difusió i mobilització entorn d'un ampli plec de reivindicacions cara al nou Conveni Col·lectiu.

MEDIR : Assemblea reafirmant la representativitat dels enllaços i jurats elegits pels propis treballadors.

TRANSCON-ALMIRALL S.A. : Boicot a les hores extres pels xofers, els quals exigeixen augment de jornal.

ELSA (Cornellà) : Tres setmanes sense fer hores extres per reivindicacions salarials.

« **FABRICA VELLA** » de Sallent : Les Comissions Obreres han cridat els treballadors d'aquesta empresa a oposar-se amb decisió a l'expedient de crisi que l'empresa vol aplicar sense ni respectar els tràmits legals.

ALTRES ACCIONS : Se'ns informa, finalment, que es desenrotllen diverses accions reivindicatives a Enasa, Fecca, Renfe, Matacàs, Soler i Almirall, Galletas Ibèrica i G. de Andreis (« La Llauna »).

« UNA ALTRA VEU D'ESGLÉSIA »

« No simples paraules, sinó preses de postura clares i actituts conseqüents »

La repressió obrera, les qüestions universitàries, la discriminació nacional, les persecucions, les imposicions a la mateixa Església, la declaració de l'estat d'excepció i les seves sequel·les repressives, les complicitats de Jerarquies de l'Església amb el règim polític imperant, etc., etc., han mogut a més de dos-cents sacerdots firmants de la « Carta Oberta a tot el Poble de Deu » ... a parlar avui públicament. Ens és un imperatiu de consciència, la qual se'ns fa veritablement objectora d'aquesta situació (...) Manifestem, doncs, de manera clara i neta el nostre desacord. Aquesta presa de posició s'anirà traduint en fets tal i com vagin demanant les circumstàncies...

Paral·lelament, en la « Carta Oberta als nostres bisbes », un important nombre de parroquies, congregacions, grups de cristians, de teòlegs, de monjes, de la diòcesi barcelonina proclamen com « ... Tots volem la pau. Però aquesta pau autèntica, fundada en la justícia, en la llibertat, la veritat i l'amor dels uns als altres, en paraules de Joan XXIII... ». I el document denuncia la injustícia social contra la classe obrera, la manca de llibertats, la manipulació de la informació, l'estat d'excepció i tropelies que sota el seu cobert s'estan cometent, les complicitats inadmissibles de Jerarquies de l'Església amb el règim polític imperant, etc., etc.

Aquestes valentes cartés, que la manca d'espai ens impedeix de reproduir íntegrament, unides als fets que les han acompanyades i als que es prossegueixen — trobada de sacerdots al bisbat de Barcelona; homilies en la major part de les parroquies de la diòcesi de Barcelona denunciant l'estat d'excepció i la repressió, i pronunciant-se contra les decisions de certes jerarquies en favor de les mesures dels « ultres »; la defensa dels empresonats i perseguits, il·l'organització de la solidaritat materials envers seu i llurs famílies, etc. —, han tingut i tenen una destacada ressonància.

CINC MILIONS D'AJUT AL P.S.U. DE CATALUNYA

LLISTA N° 11

Comarca 15, 41.430 pts.; Comarca 30 N, 28.843 pts.; Comarca 20, 29.617 pts.; Comarca 10, 16.772 pts.; Comarca 30 S, 9.027 pts.; Comarca 25, 2.247 pts.; Comarca 38, 1.190 pts.; Comarca 14, 252 pts.; C.E., 1.099 pts.; Comitè de Barcelona i col.laboradors (venda de Christmas, una rifa, col·lectes i 16 donatius), 11.475 pts.; Comitè Comarcal de Badalona (24 donatius i dos

rifes de cistelles), 22.525 pts.; Transports (2 donatius), 1.400 pts.; Comissió de Fàbriques (1 donatiu), 25 pts.; Comitè Comarcal del Baix Llobregat (venda de bons i 11 donatius), 8.914 pts.; Grup Bolivar, 27.559 pts.; Grup Azteca, 6.667 pts.; C.C. (dècima entrega a compte, 8 donatius), 3.850 pts.

Total llista n° 11 212.892 pts.
Suma anterior 2.882.022 pts. (*)
Suma i segueix 3.094.914 pts.

(*) Una diferència de 999 pts. s'havia produït en les sumes de la llista n° 10; donem aquí la xifra rectificada.

Magnífics exemples de SOLIDARITAT AMB ELS OBRERS D'ELIZALDE

Les C.O.J. de Badalona han entregat, destinats als treballadors repressaliats per la fàbrica Elizalde en el curs de llur magnífica vaga, 12.000 pessetes; les Comissions Obreres de Barcelona i Comarques han fet

una entrega de 20.000 pessetes al mateix efecte; un grup de dones democràtiques ha recollit, casa per casa i pesseta a pesseta, 11.500 pessetes, i els comunistes del Sector I han fet una aportació de 4.000 pessetes.

REOBERTURA DE LA UNIVERSITAT I CONTINUACIÓ DE LA LLUITA ESTUDIANTIL

Després d'un mes i mig d'haver estat tancada, la Universitat de Barcelona ha reobert les seves portes els darrers dies de febrer.

Les autoritats franquistes, en tancar la Universitat el 17 de gener, amb el pretext fallaciós dels incidents al Rectorat, perseguïen l'objectiu fonamental de paralyzar la lluita creixent dels estudiants per les seves reivindicacions sindicals i polítiques. La implantació de l'Estat d'Excepció i la repressió subsegüent, havia de ser l'element que permetés aixafar definitivament aquesta lluita.

La reapertura de la Universitat és, per si sola, un bon cop que els universitaris han portat als franquistes; és el resultat de l'oposició activa dels estudiants i de la part progressiva i liberal del professorat a les diverses mesures repressives governamentals.

I tant bon punt la Universitat a recomençat a funcionar, ha représ la lluita estudiantil. El mateix dia 24 de febrer, 500 estudiants de Filosofia i Lletres van concentrar-se a la Facultat, col·locant molts cartells contra l'Estat d'Excepció, a favor de la llibertat dels companys empresonats i per l'amnistia. Els estudiants del nostre Partit distribuïren el seu portantveu Universitat, que tingué una gran acollida entre la massa estudiantil.

La policia va treure els cartells, increpada pels estudiants al crit d'assassins! i cantant cançons revolucionàries. Un grup de noies llençà ous contra els esbirros de la politico-social que dirigien l'operació repressiva. A la Facultat de Medicina es celebrava també una Assemblea el mateix dia, amb uns 400 estudiants, semblant a la de Filosofia.

I aquesta tònica és la que marca tota la setmana de finals de febrer; llençament de fulles i publicacions; col·locació de murals i pintades, ocupació de càtedres — Voltes, Pifarrè —, Assemblees, mitings. Els grisos i la policia estan continuament a la Universitat; Hortolà i el Vice-rector Estapé manifesten públicament la inviabilitat de donar classes amb policia... A aquesta, el primer dia bombardejada amb ous, la re-

ben els estudiants el 28 de febrer a cops de tomàtec. I aquest dia es fan també tres manifestacions llàmpec; a Maragall, al Mercat de Sant Antoni, a la Telefònica. Durant tota la setmana, avui aquí, demà allà, es fan vagues de curs, algunes en solidaritat amb els companys detinguts.

Després que dotzenes i dotzenes d'estudiants han estat detinguts, empresonats o són perseguïts, amb la Universitat tancada i en un ambient general de repressió contra el poble accentuat per l'Estat d'excepció, la represa vigorosa de la lluita dels estudiants mostra, molt clarament, el fracàs sorollós de la política repressiva dels « ultres » d'una dictadura que està a les acaballes.

No. El règim no ha pogut liquidar la lluita dels estudiants ni la dels altres moviments de masses. Això, avui, li és pràcticament impossible d'assolir. La repressió és una arma amb la qual el règim ha obtingut certs resultats anys endarrera, quan era un règim més o menys sòlid. Però a l'estadi actual de crisi i accentuada descomposició en que es troba la dictadura, aquesta arma va esmussant-se, no aconsegueix els efectes psicològics recercats, no paralitza l'acció de les masses. Els estudiants de Barcelona estan fent-ne una bona demostració.

CLASSIFICACIÓ PER ORGANITZACIONS

	Pts.
1. Comarca 30 N	321.216
2. Comarca 15	306.882
3. Comarca 30 S	282.958
4. Grup Bolivar	261.944
5. Comarca 20	185.175
6. Grup Azteca	158.707
7. Ctè de Barna i col.laboradors	124.925
8. Sabadell	105.589
9. Comarca 10	93.399
10. Badalona	88.381
11. Hospitalet	79.517
12. Intel·lectuals de Barcelona	73.830
13. Terrassa	68.124
14. Sector I	66.134
15. Sector II	63.779
16. Baix Ebre	50.365
17. Baix Llobregat	40.106
18. Girona i comarques	31.595
19. Capes Mitges de Barcelona	28.200
20. Lleida i comarques	26.050

EN DEFENSA DELS TREBALLADORS DETINGUTS

A LA PIRELLI-MOLTEX

Un moviment de solidaritat en defensa d'Antonio Moreno, treballador de la Pirelli, detingut amb Mossen García Nieto i d'altres es desenrotlla a les diverses factories d'aquesta empresa. A la Pirelli-Moltex s'ha fet ja boicot al menjador amb plante de 25 minuts a peu de màquina; igualment, han estat recollides 450 firmes al peu d'un escrit demanant la llibertat del company detingut; els empleats de la Central, de Barcelona, han recollit fins ara més de 30.000 pessetes per ajudar Antonio Moreno. La lluita per tal d'impedir que l'empresa compleixi el propòsit d'acomiar-lo aprofitant la seva detenció es desenrotlla amb energia creixent.

A LA ADER

En aquesta empresa s'ha fet un primer atur de 10 minuts en defensa del treballador Fernando Gonzalez, treballador detingut pels de « la social » en el curs de l'onada repressiva.

L'Exèrcit Soviètic ha commemorat el seu 51 Aniversari

L'Exèrcit Soviètic acaba de commemorar el 51 Aniversari de la seva fundació. Els comunistes de Catalunya recordem en aquesta ocasió, amb admiració no disminuïda pel pas del temps, les seves legendàries victòries en la defensa i salvaguarda de la Pàtria socialista, la seva històrica i decisiva contribució a l'anihilament de la bèstia nazi, l'heroisme, els sacrificis consentits per les tropes i pobles de la U.R.S.S. en aquella cruenta guerra, que tant contribuïren a l'alliberament del jou de l'explo-tació capitalista dels pobles que avui formen el camp del socialisme.

En el seu 51 Aniversari, saludem l'Exèrcit del poble, nascut de la Revolució triomfant per a la defensa de la U.R.S.S. i convertit gràcies al socialisme en la més poderosa força al servei de la pau mundial, en la més ferma garantia de les conquestes del proletariat en la construcció de la societat nova sense explotadors ni explotats.